

בַּת לֵוִי, הִכִּי הוּא וְדָאֵי. וְכִי בַת לֵוִי בְּקִדְמִיתָא,
וְהִשְׁתָּא אִשָּׁה. אֵלָא הִכִּי אֹלִיפְנָא, אִתְתָּא עַד לָא
אֲזִדְוֹנַת, אִתְקִרִיאת בַּת פְּלוֹנִי, בְּתַר דְּאֲזִדְוֹנַת.
אִתְקִרִי אִשָּׁה, וְהִכָּא, בַּת וְאִשָּׁה, כִּלְא בְּחַד דְּרָגָא הוּא.
וְתַצְפְּנָהּוּ ג' יְרַחִים, אֲלִין תְּלַת יְרַחִין דְּדִינָא קִשְׂיָא
שְׂרִיָא בְּעֵלְמָא. וּמְאִי נִינְהוּ. תַּמּוּז' וְא"ב
וְטב"ת. מְאִי קָא מִשְׁמַע לָן. דְּעַד דְּלָא נָחַת מִשָּׁה
לְעֵלְמָא, שְׂכִיחַ הָוָה הוּא לְעֵילָא, וְעַל דָּא אֲזִדְוֹנַת
בֵּיהּ שְׂכִינְתָּא מִן יוֹמָא דְּאִתְיָלִיד. מִכָּאן אָמַר רַבִּי
שְׂמַעוֹן, רוּחִיהוֹן דְּצַדִּיקֵיָא שְׂכִיחִין אֵינּוֹן לְעֵילָא, עַד
לָא יַחֲתוֹן לְעֵלְמָא.

וְלֹא יִכְלָה עוֹד הַצְּפִינוּ וְתִקַּח לוֹ וְגו' מְאִי וְתִקַּח
לוֹ תִיבַת גִּמְא. דְּחֶפֶת לִיהּ בְּסִימְנָהּא, לְמַחְוֵי
נְטִיר מְאֵינוֹן נוּנֵי יִמָּא, דְּשָׂאטִין בִּימָא רַבָּא, כְּמַה
דְּכַתִּיב, (תהלים קד) שָׁם רָמַשׁ וְאִין מִסְפָּר. וְהִיא חֶפֶת לִיהּ

לשון הקודש

שְׂלֹא יִרְדַּ מִשָּׁה לְעוֹלָם, מְצוּי הִיָּה לְמַעְלָה,
וְעַל זֶה הַדְּוֹנָה בּוֹ שְׂכִינָה מִיּוֹם שְׁנוּלָד. מִכָּאן
אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן, רוּחֹת הַצַּדִּיקִים מְצוּיֹת הֵן
לְמַעְלָה עַד שְׂלֹא יִרְדּוּ לְעוֹלָם.

וְלֹא יִכְלָה עוֹד הַצְּפִינוּ וְתִקַּח לוֹ וְגו'. מַה זֶה
וְתִקַּח לוֹ תִבַת גִּמְא? שְׂכַפְתָּהּ אוֹתוֹ בְּסִימְנֵיהּ
לְהִיּוֹת שְׂמֹר מְאוֹתָם דְּגֵי הַיָּם שְׂשֻׁטִים בְּיָם
הַגְּדוֹל, כְּמוֹ שְׂכַתּוֹב (תהלים קד) שָׁם רָמַשׁ וְאִין

בַּת לֵוִי, כִּי הוּא בְּדָאֵי. וְכִי בַת לֵוִי בְּהַתְּחִלָּה
וְכַעַת אִשָּׁה? אֵלָא כִּי לְמִדְּנֹג, אִשָּׁה עַד שְׂלֹא
מִדְּוֹנַת נִקְרָאת בַּת פְּלוֹנִי. אַחַר שֶׁהִדְוֹנָה
נִקְרָאת אִשָּׁה. וְכָאן בַּת וְאִשָּׁה, הַכֹּל בְּדְרָגָה
אַחַת הִיא.

וְתַצְפְּנָהּוּ שְׁלֹשָׁה יְרַחִים - אֵלוֹ שְׁלֹשֶׁת
הַחֲדָשִׁים שֶׁהִדִּין הַקֹּשֶׁה שְׂרוּי בְּעוֹלָם. וּמַהֵם?
תַּמּוּז' וְא"ב וְטב"ת. מַה בָּא לְהַשְׂמִיעֵנוּ? שְׂעַד

לְמַהוּי נָטִיר מְנִייהוּ בְּחַפּוֹ (ס"א דְּסֵפֶר דִּיזְבִּילָא יְקִירָא) וְדְבִנֵי
 יִמָּא בְּלֹא יְקִירָא בְּתֵרֵי גְוֹנִין, בְּחִינּוֹר וְאוֹכְס, וְאַנַּח
 לִיה לְמוֹשֶׁה לְמִישֵׁט בִּינֵייהוּ, (דף קע"ד ע"ב) לְאַשְׁתְּמוּדֵעַ
 בִּינֵייהוּן, בְּגִין דְּזַמִּין הוּא לְסַלְקָא בִּינֵייהוּ, וּמָנָא
 אַחֲרָא, לְקַבְּלָא אוֹרֵייתָא.

וְתִרְדַּ בַּת פְּרַעֲהָ. דָּא הִיא, דְּאֵתִיא מִסֵּפֶרָא שְׂמַא לָא
 דִּדִּינָא קִשְׂיָא, בְּמָה דְּאֵתְמַר לְרַחוּץ עַל
 הַיָּאֹר. עַל הַיָּאֹר דִּי יִקָּא, וְלֹא עַל הַיָּם. וְאִי תִּמָּא,
 הָא כְּתִיב (שמות י"ז) וּמִטֶּדֶ אֲשֶׁר הִבִּיתָ בּוֹ אֶת הַיָּאֹר.
 וּמֹשֶׁה לֹא הִכָּה אֱלֹהֵי בָּיִם, וְקִרְיָה קָרָא יָאֹר. אֱלֹהֵי
 יָאֹר הוּא דְּמַחָא אַהֲרֹן עַל יְדֵי דְּמֹשֶׁה, וְשׂוּיָה קָרָא
 דְּאִיהוּ עֶבֶד.

כֹּהֲאֵי גְוֹנָא (שמות ז) וַיִּמְלֵא שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרֵי הַכּוֹת
 יי אֶת הַיָּאֹר, וְאַהֲרֹן הִכָּה, אֱלֹהֵי (ס"א דְּעַל דָּא) עַד
 דְּאֵתָא מִסֵּפֶרָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, קִרְיָה קָרָא

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

עַל הַיָּאֹר דְּקָא, וְלֹא עַל הַיָּם. וְאִם תֹּאמַר,
 הָרִי כְּתוּב (שמות י"ז) וּמִטֶּדֶ אֲשֶׁר הִבִּיתָ בּוֹ אֶת
 הַיָּאֹר, וּמֹשֶׁה לֹא הִכָּה אֱלֹהֵי בָּיִם, וְקָרָא
 הַכְּתוּב יָאֹר! אֱלֹהֵי יָאֹר הִיךָ שֶׁהִכָּה אַהֲרֹן עַל
 יְדֵי מֹשֶׁה, וְשָׂמוּ הַכְּתוּב שֶׁהוּא עֲשֶׂה.

כְּמוֹ זֶה, (שם ז) וַיִּמְלֵא שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרֵי
 הַכּוֹת ה' אֶת הַיָּאֹר. וְאַהֲרֹן הִכָּה. אֱלֹהֵי (שַׁעַל זח)
 עַד שֶׁבֵּא מִצַּד הַקּוּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא קָרָא

מִסֵּפֶר. וְהִיא בְּסֵתָה אוֹתוֹ לְהִיּוֹת שְׂמֹר מְדָם
 בְּכִסּוּי (שַׁל צד הַיּוֹבֵל הַמְּכַבֵּד) שְׂפָנֵי הַיָּם בְּלֹא כְבוֹד
 בְּשֵׁנֵי צְבָעִים, לְבָן וְשֹׁחַר, וְהִנִּיחָה אֶת מֹשֶׁה
 לְשׁוּט בִּינֵיהֶם, לְהִיּוֹת גּוֹדֵעַ בִּינֵיהֶם, מִשׁוּם
 שְׁעֵתִיד הוּא לְעֵלוֹת בִּינֵיהֶם בְּפַעַם אַחֲרֵת
 לְקַבֵּל תּוֹרָה.

וְתִרְדַּ בַּת פְּרַעֲהָ – זוֹהִי שְׂבָאָה מִצַּד שְׂמַאל
 שַׁל דִּין הַקִּשְׁוָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר לְרַחוּץ עַל הַיָּאֹר.

הַכּוֹת יִי, לְבַתֶּר קְרִייה בְּשֵׁמָא דְּמִשָּׁה. וְנִעְרוֹתֶיהָ
הוֹלְכוֹת, אֵינּוֹן שָׂאָר מִשְׁרִיין דְּאַתְיִין מִסְּטָרָא דָא.

וְתַפְתַּח וְתִרְאֶהוּ אֶת הַיֶּלֶד. (שמות ב) וְתִרְאֶהוּ, וְתִרְאֶה
מִיבְעֵי לֵיהּ, מָאִי וְתִרְאֶהוּ. וְהָא אָמַר רַבִּי

שְׂמַעוֹן לִית לָךְ מְלָח בְּאוֹרֵיתָא, אוֹ אֶת אֶת חַד
בְּאוֹרֵיתָא, דְּלֹא אִית בֵּיהּ רְזִין יְקִירִין וְעֵלְאִין. אֵלֹא

הָכִי אוֹלִיפְנָא, רְשִׁימָא דְּמִלְכָא וּמְטְרוֹנִיתָא אֲשֶׁתְּכַחַת
בֵּיהּ, וְאֵינּוֹן רְשִׁימָא דְּוַא"ו ה"א, מִיַּד וְתַחְמוֹל עָלְיוּ

וְגו'. עַד פָּאן לְעִילָא. מְכָאן וְלַהֲלָאָה לְתַתָּא, בַּר תַּאי
קָרָא, דְּכְתִיב וְתַתְּצַב אַחֲזוֹתוֹ מִרְחוֹק. אַחֲזוֹתוֹ דְּמָאן.

אַחֲזוֹתוֹ דְּהַאי אִיהוּ, דְּקָרָא לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל אַחֲתִי, כְּמָה
דְּאַתְּ אָמַר (שיר השירים ה) פִּתְחִי לִי אַחֲתִי. מִרְחוֹק: כְּמָה

דְּאַתְּ אָמַר, (ירמיה לא) מִרְחוֹק יִי נִרְאָה לִי.

מָאִי מִשְׂמַע. מִשְׂמַע דְּאֵינּוֹן וּכְאִין, עַד דְּלֹא נִתְּתוּ
לְעֵלְמָא, אֲשֶׁתְּמוֹדְעֵן אֵינּוֹן לְעִילָא לְגַבֵּי כְּלָא,

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

וְהַמְלִכָה נִמְצָא בּוֹ, וְהֵם רִשְׁם שֶׁל וַא"ו ה"א.
מִיַּד - וְתַחְמוֹל עָלְיוּ וְגו'. עַד פָּאן לְמַעְלָה.
מְכָאן וְהַלָּאָה לְמַטָּה, פִּרְט לְפָסוּק זֶה שְׂכַתוֹב
וְתַתְּצַב אַחֲזוֹתוֹ מִרְחוֹק. אַחֲזוֹת שֶׁל מִי? אַחֲזוֹת
שֶׁל אוֹתוֹ שֶׁקָּרָא לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל אַחֲזוֹתִי, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר (שיר ה) פִּתְחִי לִי אַחֲזוֹתִי. מִרְחוֹק, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר (ירמיה לא) מִרְחוֹק ה' נִרְאָה לִי.

מָה מִשְׂמַע? מִשְׂמַע שְׂאוֹתֶם צְדִיקִים, עַד

הַכּוֹת הַכּוֹת הוּא, אַחַר כֵּךְ קָרָאוּ בְּשֵׁם שֶׁל
מִשָּׁה. וְנִעְרוֹתֶיהָ הִלְכֹת - אוֹתָן שָׂאָר מְרַבְּבוֹת
שְׂבָאוֹת מִצַּד זֶה.

וְתַפְתַּח וְתִרְאֶהוּ אֶת הַיֶּלֶד. וְתִרְאֶהוּ?! וְתִרְאֶה
הִנֵּה צְרִיךְ לוֹ לְכַתּוּב! מָה זֶה וְתִרְאֶהוּ? וְתִרְאֶה
אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן, אֵינּוֹן לָךְ דְּבַר בְּתוּרָה אוֹ
אוֹת אַחַת בְּתוּרָה שְׂאִין בָּהּ סוּדוֹת נִכְבְּדִים
וְעֵלְיוֹנִים. אֵלֹא כֵּךְ לְמַדְנָה, רִשְׁם הַמְלִיךְ

וְכָל שָׁבוֹן מֹשֶׁה. וּמִשְׁמַע דְּנִשְׁמָתְהוֹן דְּעַדִּיקָיָא,
 אֲתַמְשֵׁךְ מֵאַתְרַּךְ עֲלֵאָה, כְּמַה דְּאוּקִימְנָא. וְרִזָּא דְּמִלְחָה
 אוֹלִיפְנָא, דְּמִשְׁמַע דְּאָב וְאִם אֵית לְנִשְׁמָתָא, כְּמַה
 דְּאֵית אָב וְאִם לְגוּפָא, בְּאַרְעָא. וּמִשְׁמַע דְּבְכַל סְטְרִין,
 בֵּין לְעֵילָא, בֵּין לְתַתָּא, מִדְּכֵר וְנוֹקְבָא כֻּלָּא אֲתֵיָא
 וְאַשְׁתַּבַּח. וְהָא אוּקְמוּהָ רִזָּא דְּכַתִּיב, (בראשית א) תוֹצֵא
 הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה. הָאָרֶץ, דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. נֶפֶשׁ חַיָּה,
 נֶפֶשׂא דְּאָדָם קַדְמָאָה עֲלֵאָה, כְּמַה דְּאַתְמַר. אָתָּא
 רַבִּי אֲבָא וְנִשְׁקִיָּה, אָמַר וְדָאֵי שְׁפִיר קָא אִמְרַת, וְהַכִּי
 הוּא כֻּלָּא.

זִכְרָאָה חוֹלְקִיָּה דְּמֹשֶׁה נְבִיאָה מְהִימְנָא, עַל כָּל שְׂאֵר
 נְבִיאֵי עֲלָמָא. בְּגִין כֵּן, לָא אֲשְׁתַּדַּל בֵּיהּ כַּד
 אֲשְׁתַּלַּק מֵעֲלָמָא, בַּר קַדְשָׁא בְּרִידָה הוּא, דְּאֵעֲלִיָּה
 לְפַרְגּוּדִיָּה. וְעַל דָּא סָלִיק מֹשֶׁה בְּנְבוּאָה עֲלֵאָה,
 וּבְדַרְגִּין יְקִירִין, מִכָּל נְבִיאֵי עֲלָמָא, וְשְׂאֵר נְבִיאֵי חֲמָאן
 בְּתַר כּוֹתְלִין סְגִיאִין.

לשון הקודש

וְהָרִי בְּאֵרוֹ הַסּוּד, שְׁכַתוֹב (בראשית א) תוֹצֵא
 הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה. הָאָרֶץ - זוֹ כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל.
 נֶפֶשׁ חַיָּה - נֶפֶשׂ אָדָם הָרֵאשׁוֹן הָעֲלִיּוֹן, כְּמוֹ
 שְׁנַתְבָּאָר. בָּא רַבִּי אֲבָא וְנִשְׁקוּ. אָמַר, וְדָאֵי
 נָאָה אִמְרַת, וְכָאן הוּא הַכֵּל.

אֲשֶׁרֵי חֲלָקוּ שַׁל מֹשֶׁה נְבִיא הַנִּימְנָן עַל כָּל
 שְׂאֵר נְבִיאֵי הָעוֹלָם. בְּגִלְלַל זֶה לֹא הִשְׁתַּדַּל בּוֹ

שְׂלֵא יָרְדוּ לְעוֹלָם, נוֹדְעִים הֵם לְמַעְלָה לְנַבִּי
 הַכֵּל, וְכָל שָׁבוֹן מֹשֶׁה. וּמִשְׁמַע שְׁנִשְׁמוֹת
 הַעֲדִיקִים נִמְשָׁכוֹת מִמְקוֹם עֲלִיּוֹן, כְּמוֹ
 שְׂבַאֲרֵנוּ. וְסוּד הַדְּכֵר לְמַדְנֵוּ, שְׁמִשְׁמַע שְׂאָב
 וְאִם יֵשׁ לְנִשְׁמָה, כְּמוֹ שְׂיֵשׁ אָב וְאִם לְגוּף
 בְּאַרְצֵן. וּמִשְׁמַע שְׁבַכְל הַעֲדָדִים, בֵּין לְמַעְלָה
 בֵּין לְמַטָּה, הַכֵּל בָּא וְנִמְצָא מְזַכֵּר וְנִקְבָּה.

וַיִּרְאֵנִי אֶת יְהוֹשֻׁעַ הַבֶּהֱן הַגָּדוֹל, (זכריה ג) מָאִי קָא
 תָּמָא, דְּהוּה קָאִים קָמִי מְלָאָךְ, וּמִתְלַבֵּשׁ
 בְּלְבוּשֵׁין מְלוּכְלָכִין, עַד דְּכְרוּזָא נְפִיק, וְאָמַר הָסִירוּ
 הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים מֵעָלָיו. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כְּתִיב הֲכֵא
 וְעוֹמֵד לְפָנַי הַמְּלָאָךְ, מָאִי לְפָנַי הַמְּלָאָךְ. דְּהוּה דָּאִין
 דִּינִי, הֵהוּא דְכְתִיב בֵּיתָה, (קהלת ה) וְאֵל תֹּאמַר לְפָנַי
 הַמְּלָאָךְ כִּי שְׁנָנָה הוּא. מָאִי קָא מְשַׁמַּע לָן. דְּכָל בַּר
 נָשׁ דְּלֵא זָכִי בְּהַאי עֲלָמָא, לְאַתְעֲטַפָּא בְּעֲטוּפָא
 דְּמִצְוָה, וְלְאַתְלַבֵּשָׁא בְּלְבוּשָׁא דְּמִצְוָה. כִּד עֵיִל
 בְּהַהוּא עֲלָמָא, קָאִים בְּלְבוּשָׁא טְנוּפָא, דְּלֵא אֲצַטְרוּךְ,
 וְקָאִים בְּדִינָא עֲלֵיהּ.

תָּא חַזִּי, כְּמָה לְבוּשֵׁין מוֹדֵמְנִין בְּהַהוּא עֲלָמָא,
 וְהַהוּא בַר נָשׁ דְּלֵא זָכִי בְּהַאי עֲלָמָא בְּלְבוּשֵׁין
 דְּמִצְוָה, כִּד עֵיִל לְהַהוּא עֲלָמָא, מְלַבֵּשֵׁין לֵיהּ בְּחַד

לשון הקודש

לפני המלאך? שהיה דן דינו, אותו שכתוב
 בו (קהלת ה) ואל תאמר לפני המלאך כי שנגנה
 היא. מה בא להשמיענו? שכל בן אדם שלא
 זוכה בעולם הזה להתעטף בעטוף מצוה
 ולהתלבש בלבוש מצוה, כשנכנס בעולם
 ההוא עומד בלבוש טנופת שלא צריך, ועומד
 בדין עליו.

בא וראה, כמה לבושים מודמנים באותו
 עולם, ואותו האיש שלא זוכה בעולם הזה
 בלבושי מצוה, כשנכנס לעולם ההוא

כשהסתלק מהעולם, רק הקדוש ברוך הוא
 שהעלהו לפרגודו. ועל כך עלה משה
 בנבואה עליונה ובדרגות נכבדות מפל
 נביאי העולם, ושאר הנביאים ראו אחר
 בתלים גדולים.

וַיִּרְאֵנִי אֶת יְהוֹשֻׁעַ הַבֶּהֱן הַגָּדוֹל (זכריה ג). מה
 ראה? שהיה עומד לפני מלאך ומתלבש
 בלבושים מלכלכים, עד שיצא הפרוץ ואמר:
 הסירו הבגדים הצאים מעליו. אמר רבי
 יצחק, כתוב כאן ועמד לפני המלאך. מה זה

לְבוּשָׂא דְאַשְׁתְּמוּדַע לְגַבֵּי מְאֲרִיהוֹן דְּגִיְהֵנָם, וְהָתוּא
 לְבוּשָׂא, וְוִי לְמֵאן דְּאַתְלַבֵּשׁ בֵּיהּ. דְּהָא כְּמָה (דף קע"ה
 א"ע) גְּרַדִּינֵי גְמוּסִין, וְמִינִין לְאַחְרָא בֵּיהּ, וְעֵיילִי לִיהּ
 לְגִיְהֵנָם. וְשְׁלֵמָה מְלָכָא צְוּחַ וְאַמְר (קהלת ט) בְּכָל עֵת
 יִהְיוּ בְּגָדֵיךְ לְבָנִים.

תָּאנָא בְּרִזָּא דְסַפְרָא דְצְנִיעוּתָא, אַרְבַּע מְלָכִין נְפָקִין
 לְקַדְמוֹת אַרְבַּע. בְּהוּ תְלִיין פֻּעֲנָבִים
 בְּאַתְפְּלָא, צְרִירָן בְּהוּ ז' רְהִיטִין, סְהַדִּין סְהַדוּתָא. וְלֹא
 קִימִין בְּדוּכְתִייהוּ.

רעיא מהימנא

צִיּוּת פְּקוּדָא דָּא אִיהוּ לְאַדְפְּרָא כָּל פְּקוּדֵי אֲוִרִיתָא בְּגִינָה כְּמָה
 דְּאַתְּ אָמַר וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֵת כָּל מִצְוֹתַי וְעַשִּׂיתֶם
 אֹתָם דָּא אִיהוּ סִימְנָא דְמְלָכָא לְאַדְפְּרָא וְלִמְעַפְדָּא.

כְּתִיב (שמות כח) וְעַשִּׂיתָ צִיץ זָהָב, וְהָא אֲוִקִימְנָא רְזָא דְצִיץ
 לְאַתְעַטְרָא בֵּיהּ כְּהֵנָּא רַבָּא. וְדָא אִיהוּ צִיץ, לְאַסְתְּפְּלָא
 בֵּיהּ עֵינִינִין, דְּאִיהוּ סִימְן דְּעֵלְמָא עֲלָאָה, דְּאַתְעַטְר בֵּיהּ כְּהֵנָּא רַבָּא.

לשון הקודש

מְעִידִים עֲדוּת, וְלֹא עוֹמְדִים בְּמִקּוּמָם.

רעיא מהימנא

צִיּוּת. מִצְוָה זוֹ הִיא לְהוֹכִיר כָּל מִצְוֹת
 הַתּוֹרָה בְּשִׁבְלָהּ, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר וּרְאִיתֶם אֹתוֹ
 וּזְכַרְתֶּם אֵת כָּל מִצְוֹתַי וְעַשִּׂיתֶם אֹתָם (במדבר
 טו), וְהוּ סִימְן הַמְּלָךְ לְהוֹכִיר וְלַעֲשׂוֹת.

כְּתוּב (שמות כח) וְעַשִּׂיתָ צִיץ זָהָב, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ
 – סוּד הַצִּיץ לְהַתְעַטֵּר בּוֹ כְּהֵן גְּדוֹל. וְהוּ צִיץ

מְלִבִּישִׁים אוֹתוֹ בְּלְבוּשׁ נוֹדַע אַחַד לְפָנַי בְּעָלִי
 הַגִּיְהֵנָם, וְאוֹתוֹ לְבוּשׁ אוֹי לְמִי שְׁמַתְלַבֵּשׁ בּוֹ.
 שְׁהָרִי כְּמָה שׁוֹמְרֵי הַחֻקִּים עֲתִידִים לְאַחֲזוֹ בּוֹ,
 וּמְכַנְּסִים אוֹתוֹ לְגִיְהֵנָם. וְשְׁלֵמָה הַמְּלָךְ צְוּחַ
 וְאוֹמַר: (קהלת ט) בְּכָל עֵת יִהְיוּ בְּגָדֵיךְ לְבָנִים.

לְמַדְנֵנוּ בְּסוּד סַפְרָא דְצְנִיעוּתָא, אַרְבַּעַה
 מְלָכִים יוֹצְאִים לְמוֹל אַרְבַּעַה. תְּלוּוִיִּים בְּהֵם
 כְּעֲנָבִים בְּאַשְׁפּוּל, צְרוּרִים בְּהֵם שְׁבַעַה רְצִים,

וּבְגִין כִּד אֶסְתַּבְּלוּתָא דִּילִיה מְכַפְּרָא עַל עֲזוּת פָּנִים, דְּלֹא קִיַּמָּא
לְקַמִּיה, אֲלֵא פָּנִים דְּקִשׁוּט, רְזָא דְכָל אֵינּוֹן פָּנִים עַלְאִין,
דְּאֵינּוֹן פָּנִים דְּקִשׁוּט, פָּנִים דְּאַמְת. דְּכִלְיָן בְּאַמְת דִּיעֻקְב.

צִיעִית אִיהוּ נּוֹקְבָא, רְזָא דְעֵלְמָא תַתְּאָה. אֶסְתַּבְּלוּתָא לְאַדְפְּרָא.
צִיץ דְכַר, צִיעִית נּוֹקְבָא, וְדָא לְכָל בַּר נֶשׁ. צִיץ לְכַהֲנָא.

וְתַנִּינָן, אֶסּוֹר לְאַסְתַּבְּלָא בְּשִׁכְנִיתָא, בְּגִין כִּד אֵית תַּבְּלָא, בְּגִין
דְּתַבְּלַת, אִיהוּ כְּרִסְיָא לְבֵית דָּוִד, וְתַקּוּנָא דִּילִיה. וְדָא
אִיהוּ דְחָלָא מִן קָדָם יִי לְדְחָלָא מִהֵוּא אַתְר. וְעַל דָּא וִרְאִיתֶם אוֹתוֹ
וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת יְיָ, וְדָא פְּרִסְיָא דְרִינִין בְּהַ דִּינֵי נְפִשׁוֹת,
כְּמָה דְאוּקְמוּהָ, דְכָל גְּוֹנִין טָבִין לְחַלְמָא, בַּר תַּבְּלָא, דְּאִיהוּ
כְּרִסְיָא דְסֻלִיק בְּדִינָא דְנְפִשׁוֹת.

כְּתִיב וְנָתַנּוּ עַל צִיעִית הַכֶּנֶף פְּתִיל תַּבְּלַת. וְנָתַנּוּ עַל הַכֶּנֶף לָא
כְּתִיב, אֲלֵא וְנָתַנּוּ עַל צִיעִית. דְּדָא אִיהוּ דְחָפִי עַל שְׂאֵר
חֻטִּינ. וִרְאִיתֶם אוֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם, וּכְתִיב, (דְּבָרִים כה) זָכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה
לָךְ עֲמֶלְק. מָאִי טַעְמָא דָּא. אֲלֵא לְבָרָא דְפָרִיץ גְּדָרָא, וְנִשְׁכַּיָּה

לשון הקודש

דָּוִד וְתַקּוּנּוֹ. וְזִהוּ פַחַד מְלַפְנֵי ה' לַפְּחוֹד
מֵאוֹתוֹ מְקוּם. וְעַל זֶה וִרְאִיתֶם אוֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם
אֶת כָּל מִצְוֹת ה'. וְזֶה הַכֶּסֶף שְׂדֵנִים בּוֹ דִּינֵי
נְפִשׁוֹת, כְּמוֹ שֶׁפְּרִשׁוּהָ, וְכָל הַגְּוֹנִים טוֹבִים
לְחֵלוֹם, פְּרִט לְתַבְּלַת, שֶׁהוּא כֶּסֶף שֶׁעוֹלָה
בְּדִין הַנְּפִשׁוֹת.

כְּתוּב וְנָתַנּוּ עַל צִיעִית הַכֶּנֶף פְּתִיל תַּבְּלַת.
וְנָתַנּוּ עַל הַכֶּנֶף לֹא כְּתוּב, אֲלֵא וְנָתַנּוּ עַל
צִיעִית. שֶׁזֶהוּ שְׂמֵכֶסֶף עַל שְׂאֵר הַחֻטִּים.
וִרְאִיתֶם אוֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם. וּכְתוּב (דְּבָרִים כה) זָכוֹר
אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לָךְ עֲמֶלְק. מָה הַטַּעַם זֶה?
אֲלֵא מִשָּׁל לְבָן שֶׁפָּרַץ גְּדָר וְנִשְׁכַּו כָּלֵב – כָּל

לְהַסְתַּבֵּל בּוֹ בְּעֵינַיִם, שֶׁהוּא סִמְּן שֶׁל עוֹלָם
הָעֲלִיּוֹן שֶׁהַטַּעַם בּוֹ כֵּהֵן גְּדוֹל.

וּמִשׁוּם זֶה הַסְתַּבְּלוֹתוֹ מְכַפְּרַת עַל עֲזוּת
פָּנִים, שֶׁלֹּא עוֹמְדַת לְפָנָיו אֲלֵא פָּנֵי אַמְת,
סוּד שֶׁל כָּל אֵלוֹ הַפָּנִים הָעֲלִיּוֹנִים, שֶׁהֵם
פָּנֵי אַמְת, פָּנִים שֶׁל אַמְת, שֶׁכְּלוּלִים בְּאַמְת
שֶׁל יַעֲקֹב.

צִיעִית הִיא נְקֻבָּה, סוּד עוֹלָם הַתַּחְתּוֹנ, וְזֶה
הַסְתַּבְּלוֹת לְהַזְכִּיר. צִיץ זָכַר. צִיעִית נְקֻבָּה,
וְזֶה לְכָל אָדָם. צִיץ לְכַהֵן.

וְשִׁנִּינוּ, אֶסּוֹר לְהַסְתַּבֵּל בְּשִׁכְנֵיהָ, בְּגִלְל זֶה
יֵשׁ תַּבְּלַת, מִשׁוּם שֶׁתַּבְּלַת הִיא כֶּסֶף לְבֵית

כִּלְבָּא. כָּל זְמַנָּא דְאֲבוּי בְּעֵי לְאוֹכְחָא לְבְרִיָּהּ, הָוּה אָמַר הָוּי דְכִיר
כַּד נְשִׂיד לָךְ כִּלְבָּא. אוֹף הֶכָּא וּרְאִיתֶם אוֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם, דְּדָא אִיהוּ
אַתְר דְּסַלְקִין נְשָׁמְתִין לְמִידָן.

כְּגוֹוְנָא דָּא, (במדבר כא) וְהָיָה כָּל הַנָּשׂוּף וְרָאָה אֶת־וַחֲמִי, אֲמַאי.
אַלְא כַּד סָלִיק לְעֵינֵינוּ, וְחַמֵי דִּיּוֹקְנָא דִּהְהוּא דְנְשִׂיד לִיָּהּ,
הָוּה דְחִיל, וְעַלֵי קָדָם יְיָ, וְהָוּה יָדַע דְאִיהוּ עוֹנְשָׂא דְחִיבֵיָּא. כָּל
זְמַן דְבָרָא חַמֵי רְצוּעָה דְאֲבוּי, דְחִיל מֵאֲבוּי. אֲשֶׁתִּיב מְרְצוּעָה,
אֲשֶׁתִּיב מִכְּלָא. מָאן גָּרִים לִיָּהּ לְאֲשֶׁתִּזְבָּא. הֵהוּא דְחַמֵי בְּעֵינֵינוּ
הֵהוּא רְצוּעָה, הֵהוּא רְצוּעָה גָּרִים לִיָּהּ לְאֲשֶׁתִּזְבָּא. וְעַל דָּא וְרָאָה
אֶת־וַחֲמִי, חַמֵי רְצוּעָה דְאֶלְקֵי לִיָּהּ, וְאִיהוּ עֶבֶד לִיָּהּ לְאֲשֶׁתִּזְבָּא.
אוֹף הֶכָּא וּרְאִיתֶם אוֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם, וְעֲשִׂיתֶם וּדְאִי. וְאִי לָאוּ, הָא
רְצוּעָה, דְהֵאִי יְגֵרוּם לְכוּן, לְמַהוּי תְבִין לְפוֹלְחָנָא דִילֵי תְדִיר,
וּכְרִין וְעֲשִׂיתֶם.

וְלֹא תְתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם, יִמְנַע מִנְּכוֹן בִּישׁוּן אַרְחִין אַחֲרֵינוּ,
וּדְאִי, לֹא תְתוּרוּ, וְלֹא תַעֲבְדוּ בִישׁוּן. וְעַל דָּא סַלְקָא גּוֹזֵן
תְכִלְתָּא. דָּא תְכִלְתָּא, דְמֵיָּא לְפִסָּא הַפְּבוֹד, מַה כִּפְסָא הַפְּבוֹד, עֶבֶד
לְבַר נֶשׁ לְמַהֲדָּ לְאַרְחָא דְמִישְׁרָה, לְדַפְּאָה לִיָּהּ. אוֹף הֵאִי תְכִלְתָּא,

לשון הקודש

מי גרם לו להנצל? זה שראה בעיניו אותה
רְצוּעָה - אוֹתָהּ רְצוּעָה גְרַמָּה לוֹ לְהַנְצֵל.
וְלָכוּן, וְרָאָה אֶת־וַחֲמִי. רָאָה רְצוּעָה שְׁמַלְקָה
אוֹתוֹ, וְהִיא עֲשָׂתָה לוֹ לְהַנְצֵל. גַּם כִּד וּרְאִיתֶם
אֶת־וּזְכַרְתֶּם - וְעֲשִׂיתֶם וּדְאִי. וְאִם לֹא - הָרִי
הַרְצוּעָה, שְׁזוֹ תְגַרֵם לָכֶם לְשׁוֹב לְעַבְדְּדִי
תְמִיד, וְאִזּוּ וְעֲשִׂיתֶם.

וְלֹא תְתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם, יִמְנַע מִכֶּם דְרָכִים
רְעִים אַחֲרִים, וּדְאִי לֹא תְתוּרוּ וְלֹא תַעֲשׂוּ
רְעוֹת. וְעַל זֶה עוֹלָה גּוֹן תְכִלְתָּא. זֶה תְכִלְתָּא דוֹמָה

זְמַן שְׁאֲבוּי רוּעָה לְהוֹכִיחַ אֶת בְּנוֹ, הָיָה
אוֹמֵר: זְכוֹר כְּשֶׁנָּשַׂף אוֹתְךָ הַכְּלָב! גַּם כַּאֲן -
וּרְאִיתֶם אֶת־וּזְכַרְתֶּם, שְׁזָהוּ מְקוֹם שְׁעוֹלוֹת
הַנְּשָׁמוֹת לְהַדוֹן.

כְּמוֹ זֶה - (במדבר כא) וְהָיָה כָּל הַנָּשׂוּף וְרָאָה
אֶת־וַחֲמִי, לְמָהּ? אַלְא כְּשִׁמְעָלָה אֶת עֵינֵינוּ
וְרוּאָה דְמוֹת אוֹתוֹ שְׁנָשְׁכוּ, הָיָה פּוֹחַד
וּמִתְפַּלֵּל לְפָנֵי ה', וְהָיָה יוֹדַע שֶׁהוּא עֲנֵשׁ
הַרְשָׁעִים. כָּל זְמַן שֶׁהֲבֵן רוּאָה רְצוּעַת אֲבוּי,
פּוֹחַד מֵאֲבוּי. נְצוּל מֵהַרְצוּעָה - נְצוּל מֵהַכֵּל.

עֶבֶד לְבַר נֶשׁ לְמַהֲדָּךְ בְּאַרְחַ מִיִּשְׂרָאֵל, וְדַאי דְכֻלָּא אֵית לְדַחְלָא מִהַאי
אַתָּר, לְמִיַּהֲדָּךְ בְּמִיִּשְׂרָאֵל.

כְּתִיב (ישעיה כד) מִכְּנַף הָאָרֶץ זְמִירוֹת שָׁמַעְנוּ עָבִי לְצַדִּיק וְאוֹמֵר
רְזִי לִי וְגו'. מִכְּנַף הָאָרֶץ, דָּא כְּנַף דְּעִינְיָת, דְּאִיחֻוּ כְּנַף
הָאָרֶץ. זְמִירוֹת שָׁמַעְנוּ, אֲלִין שְׂאָר חוּטִין, דְּנִפְקִין וְתַלְיִין מֵאַתָּר
עֲלָאָה, גּוֹ אֵינּוֹן שְׁבִילִין עֲלָאִין, דְּנִפְקִין מִחֲכֻמָּה עֲלָאָה. עָבִי לְצַדִּיק,
דָּא צַדִּיק חַי הָעוֹלָמִים, דְּאֵינּוֹן חוּטִין אֵינּוֹן שְׁפִירוּ דִּילֵיהּ, דְּהָא
מְנִיָּה נִפְקִין, וְכָל חוּטָא כְּלִילָא בְּתַרִּין סְטָרִין. וְכֹד אֲסַתְּפִלְנָא,
אֲמִינָא רְזִי לִי רְזִי לִי, דְּהָא מְגוּ רְזָא עֲלָאָה דְּכָל מְהִימְנוּתָא נִפְקִין.
וְכֹד אֲסַתְּפִלְנָא בְּתַכְלֵת, וְחִמִּינָא רְצוּעָה לְאַלְקָאָה, אַתָּר דְּחִילוּ
לְמַדְחַל, אֲמִינָא אוּי לִי, דְּבְנֵי נֶשְׂאָ לֹא יַדְעֵי לְאַשְׁגַּחָא וְלֹאֲסַתְּפִלְאָ
עַל מַה מִתְּעַנְשִׁין לְשַׁקְרָא, בְּהַאי בּוֹגְדִים בְּגָדוּ, דְּהָא קוֹרִין קְרִיאַת
שְׁמַע בְּלֹא עִינְיָת, וְסַהֲדִין סַהֲדוּתָא דְּשַׁקְרָא, וְאֲלִין אֵינּוֹן בּוֹגְדִים
דְּבַגְדוּ, מְשַׁקְרֵי דְּגַרְמִיָּהוּ.

וּבְגָד בּוֹגְדִים בְּגָדוּ, לְבוּשָׂא דְּלַהוֹן בְּלֹא עִינְיָת, אֲקָרֵי בְּגָד
בּוֹגְדִים. לְבוּשָׂא דְּאֵינּוֹן בּוֹגְדִים דְּבַגְדוּ, דְּמְשַׁקְרֵי וְסַהֲדִין

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

לְכַסָּא הַכְּבוֹד. מַה כְּסָא הַכְּבוֹד עוֹשָׂה אֶת
הָאָדָם לְלֶכֶת בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל לְזִכְרוֹתוֹ, גַּם תְּכַלֵּת
זו עוֹשָׂה אֶת הָאָדָם לְלֶכֶת בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל. וְדַאי
שְׁהַכֵּל יֵשׁ לְפָחוּד מִמְּקוֹם זֶה לְלֶכֶת יִשְׂרָאֵל.

כְּתוּב (ישעיה כד) מִכְּנַף הָאָרֶץ זְמִירוֹת שָׁמַעְנוּ
פְּרִי לְצַדִּיק וְאוֹמֵר רְזִי לִי וְגו'. מִכְּנַף הָאָרֶץ –
זֶה כְּנַף הָעִינְיָת, שֶׁהוּא כְּנַף הָאָרֶץ. זְמִירוֹת
שָׁמַעְנוּ – אֵלּוּ שְׂאָר הַחוּטִים שְׁיִוְצָאִים
וְתַלְוּיִים מִמְּקוֹם עֲלִיּוֹן תּוֹךְ אוֹתָם שְׁבִילִים
עֲלִיּוֹנִים שְׁיִוְצָאִים מִחֲכֻמָּה עֲלִיוֹנָה. עָבִי
לְצַדִּיק – זֶה צַדִּיק חַי הָעוֹלָמִים, שְׁאוֹתָם

חוּטִים אֵלּוּ יָפִיו, שְׁהָרֵי מִמְּנוּ יוֹצְאִים, וְכָל
חוּט כְּלוּל בְּשְׁנֵי צַדִּדִים. וְכִשְׁהַסְתַּכְּלַתִּי,
אֲמַרְתִּי: רְזִי לִי רְזִי לִי. שְׁהָרֵי מִתּוֹךְ סוּד עֲלִיּוֹן
שֶׁל כָּל הָאֲמוּנָה יוֹצְאִים. וְכִשְׁהַסְתַּכְּלַתִּי
בְּתַכְלֵת וְרֵאִיתִי רְצוּעָה לְהִלְקוֹת, מְקוֹם יִרְאָה
לְפָחוּד, אֲמַרְתִּי: אוּי לִי שְׁבִנֵי אָדָם לֹא יוֹדְעִים
לְהַשְׁגִּיחַ וְלְהַסְתַּכֵּל עַל מַה נִּעְנָשִׁים לְשַׁקֵּר.
בְּזֶה בּוֹגְדִים בְּגָדוּ, שְׁהָרֵי קוֹרְאִים קְרִיאַת
שְׁמַע לְלֹא עִינְיָת וּמְעִידִים עֵדוּת שַׁקֵּר, וְאֵלּוּ
הֵם בּוֹגְדִים שְׁבַגְדוּ, מְשַׁקְרִים בְּעַצְמָם.
וּבְגָד בּוֹגְדִים בְּגָדוּ – לְבוּשָׂם בְּלֵי עִינְיָת,

סְהֵדוּתָא דְשִׁקְרָא בְּכָל יוֹמָא. ווי לֹזַן, ווי לְנַפְשֵׁיהוֹן, דְּסִלְקֵי בְּהֵוֹא
 כְּרֻסְיָא דְתַכְלָא לְמִידָן. וְעַלֵּיהוּ כְּתִיב, (תהלים קא) דוֹבַר שְׁקָרִים לֹא
 יִבּוֹן לְנַגְדַּי עֵינַי, הֵהוּא בְּגַד דְּלֵהוֹן אֲשֶׁתְּמוֹדַע לְגַבֵּי כָּל מְאָרֵיהוֹן
 דְּרִינֵין. ווי לֹזַן, דְּלִית לֹזַן חוּלְקָא בְּעֵלְמָא דְאַתִּי. וְכַאֲזִי אֵינּוֹן
 צְדִיקֵיָא, דְּמִלְבוּשֵׁיהוֹן וְתַקּוּנֵיהוֹן אֲשֶׁתְּמוֹדַעַן לְעֵילָא, לְאוּטְבָא לֹזַן
 בְּהַאי עֵלְמָא וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי. (ע"כ רעיא מהימנא).

פְּקוּדָא דָּא מְצוֹת צִיצִית, פְּלִיל תְּכֵלֶת וְלָבָן, דִּינָא
וְרַחֲמֵי בְּנוּרָא. אִשָּׁא חוּזְרָא לָא אָכִיל,
תְּכֵלָא אָכִיל וְשָׂצִי. (דברי הימים ב ז) **וְתֹאכַל הָעוֹלָה, חוּזְרָא**
מִיּוֹמֵנָא, תְּכֵלֶת מְשֻׁמָּא לָא. עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא יַחּוּד
בֵּין תְּרוּוֹיָהוּ, יְרוּק. וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהָ מְאָרֵי מַתְנִיתִין,
מֵאִימְתֵי קוּרִין אֶת שְׁמַע בְּשַׁחְרִית, מְשִׁיבִיר בֵּין
תְּכֵלֶת לְלָבָן. וּבְגִין דָּא תַקִּינוּ פְּרֻשֵׁת צִיצִית לְמַקְרֵי
לָהּ בִּיחּוּדָא.

לשון הקודש

הַבָּא. (עד כאן רעיא מהימנא).

מְצוּחָה זֶה מְצוֹת צִיצִית, כּוֹלֶלֶת תְּכֵלֶת וְלָבָן,
 דִּין וְרַחֲמִים פְּאִש. אִשׁ לְבָנָה לֹא אוֹכֶלֶת,
 תְּכֵלֶת אוֹכֶלֶת וּמְשֻׁמָּא. (דברי הימים-ב ז) וְתֹאכַל
 הָעוֹלָה. לָבָן מִיּוֹן, תְּכֵלֶת מְשֻׁמָּא. הָעֲמוּד
 הָאֲמְצָעִי מִיַּחַד בֵּין שְׁנֵיהֶם - יְרוּק. וּמְשׁוּם זֶה
 פְּרֻשׁוּהָ בְּעֵלֵי הַמְּשֻׁנָּה, מֵאִימְתֵי קוּרִין אֶת
 שְׁמַע בְּשַׁחְרִית? מְשִׁיבִיר בֵּין תְּכֵלֶת לְלָבָן.
 וּמְשׁוּם זֶה הִתְקִינוּ לְקַרְאָהּ בִּיחּוּד.

נִקְרָא בְּגַד בּוֹגְדִים. לְבוּשׁ שֶׁל אוֹתָם בּוֹגְדִים
 שְׁבַגְדוּ, שְׁמִשְׁקָרִים וּמְעִידִים עֲדוֹת שְׁקָר בְּכָל
 יוֹם. אוֹי לָהֶם! אוֹי לְנַפְשָׁם! שְׁעוּלִים פְּאוֹתוֹ
 כִּסָּא תְּכֵלֶת לְהַדוֹן, וְעַלֵּיהֶם כְּתוּב (תהלים קא)
 דְּבַר שְׁקָרִים לֹא יִבּוֹן לְנַגְדַּי עֵינַי. אוֹתוֹ בְּגַד
 שְׁלָהֶם נוֹדַע לְכָל בְּעֵלֵי הַדִּינִים. אוֹי לָהֶם!
 שְׂאִין לָהֶם חֶלֶק בְּעוֹלָם הַבָּא. אֲשֶׁרֵיהֶם
 הַצְּדִיקִים שְׁלֹבוּשֵׁיהֶם וְתַקּוּנֵיהֶם נוֹדַעִים
 לְמַעֲלָה לְהַיְטִיב לָהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם

השלמה מההשמטות (סימן ד)

פֶּתַח רַבִּי נְהוֹרָאִי בְּפִרְשֵׁת צִיצִית וְדַרְשׁ, (במדבר טו) וְעָשׂוּ
 לָהֶם צִיצִית וּגו' הֲכֵא כְּתִיב לְדַרְתָּם. וְגַבִּי שֵׁבֶת
 לְדַרְתָּם, וְכְתִיב, (שמות לא) לַעֲשׂוֹת אֶת הַשֵּׁבֶת לְדַרְתָּם,
 (חסר).

דִּתְנִינָן. תִּקְנֵנוּ פְּרֻשֵׁת צִיצִית בְּקִרְיַת שְׁמַע.
 וּבְדִירְתוֹ שֶׁל אָדָם, נִמְצָא פְּרֻשֵׁת קִרְיַת
 שְׁמַע, חוּץ מִפְּרֻשֵׁת צִיצִית, שְׁחָסַר מִשָּׁם. בְּמָה נִשְׁלָם.
 אֵלָּא בְּשָׂאָדָם מִתְעַטֵּף בְּבֵיתוֹ בְּצִיצִית, וְיוֹצֵא בּוֹ
 לְפֶתַח דִּירְתוֹ שְׁלָם.

וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁמַח, וּמִלְאָךְ הַמְּנוֹת זֶז מִשָּׁם,
 וְנִצּוֹל הָאָדָם מִכָּל גֵּזֶק וּמִכָּל מִשְׁחִית.
 וְהִינּוּ לְדַרְתָּם, בְּשָׁבִיל דִּירְתָם. שְׁהִיָּה שָׁם שְׁלָם וְיוֹצֵא
 מִפֶּתַח בֵּיתוֹ בְּמִצּוֹת, מִלְאָךְ הַמִּשְׁחִית זֶז מִשָּׁם, וְנִצּוֹל
 הָאָדָם מִכָּל גֵּזֶק וּמִכָּל מִשְׁחִית. מְנַלָּן. מִמָּאֵי דְכְּתִיב

לשון הקודש

השלמה מההשמטות סימן ד

אֵלָּא בְּשָׂאָדָם מִתְעַטֵּף בְּצִיצִית וְיוֹצֵא בּוֹ
 לְפֶתַח דִּירְתוֹ שְׁלָם.

וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁמַח, וּמִלְאָךְ הַמְּנוֹת זֶז
 מִשָּׁם, וְנִצּוֹל הָאָדָם מִכָּל גֵּזֶק וּמִכָּל מִשְׁחִית.
 וְהִינּוּ לְדַרְתָּם, בְּשָׁבִיל דִּירְתָם. שְׁהִיָּה שָׁם
 שְׁלָם וְיוֹצֵא מִפֶּתַח בֵּיתוֹ בְּמִצּוֹת, מִלְאָךְ
 הַמִּשְׁחִית זֶז מִשָּׁם, וְנִצּוֹל הָאָדָם מִכָּל גֵּזֶק
 וּמִכָּל מִשְׁחִית. מִנֵּן לָנוּ? מִמָּה שְׁכָתוּב מְזוּזוֹת.

פֶּתַח רַבִּי נְהוֹרָאִי בְּפִרְשֵׁת צִיצִית וְדַרְשׁ,
 וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית וּגו'. כֵּאֵן כְּתוּב לְדַרְתָּם, וְגַבִּי
 שֵׁבֶת לְדַרְתָּם, שְׁכָתוּב לַעֲשׂוֹת אֶת הַשֵּׁבֶת
 לְדַרְתָּם, (חסר).

שְׁשֵׁנִינוּ, תִּקְנֵנוּ פְּרֻשֵׁת צִיצִית בְּקִרְיַת שְׁמַע,
 וּבְדִירְתוֹ שֶׁל אָדָם נִמְצָא קִרְיַת שְׁמַע, חוּץ
 מִפְּרֻשֵׁת צִיצִית שְׁחָסַרָה מִשָּׁם. בְּמָה נִשְׁלָם?

מְזוּזוֹת. מֵהָאוֹתִיּוֹת מִשְׁמַע ז'וּ מו"ת, שְׁלַא נָתַן רְשׁוֹת
לְמִשְׁחִית לְחַבֵּל וְזוּ מִפְתָּחוֹ.

בַּשַּׁבָּת דְּכַתִּיב לְדַרְתֵּם, מָאֵי טַעְמָא. מִפְּנֵי שְׂבִיּוֹן
שְׁקִידֵשׁ הַיּוֹם, דִּירְתֵם שֶׁל יִשְׂרָאֵל צְרִיכָה
לְהִיּוֹת בְּנֵר דְּלוּק, וְשִׁלְחָן עָרוּךְ, וּמָטָה מוּצַעַת
וְדִירְתָן מְתוּקְנֶת בְּדִירַת חָתָן לְקַבֵּל בּוּ הַפְּלָה. וּמָאֵי
נִיהוּ. שַׁבָּת הִיא כְּלָה. וְלַעוֹלָם אֵין מִכְּנִיסִין אוֹתָהּ
אֶלָּא בְּדִירָה מְתוּקְנֶת לְכְבוּדָהּ, כְּפִי הָרְאוּי לָהּ. וְעַל
דָּא כְּתִיב, לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת. וְכַתִּיב, לְדַרְתֵּם,
לְחַכְּנִים בָּהּ כְּלָה קְדוּשָׁה לְדִירְתָהּ וְלְהִיּוֹת בְּתוּכָהּ.
בַּשַּׁעָה שְׁקִידֵשׁ הַיּוֹם, וְאִם כְּלָה זֶה בָּאָה, וְאֵינָהּ
מוּצָאָה דִּירָה מְתוּקְנֶת, וְשִׁלְחָן עָרוּךְ, וְנֵר
דְּלוּק. כְּלָה זֶה אוֹמְרַת, אֵין דִּירָה זֶה מִיִּשְׂרָאֵל. בִּינֵי
וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּתִיב, אֵין זֶה מִיִּשְׂרָאֵל, אֵין דִּירְתוֹ
לְקְדוּשָׁה. וְעַל כֵּן צְרִיךְ הַכָּא קְדֻשָׁה לְדִירַת יִשְׂרָאֵל.
וְעַל דָּא כְּתִיב לְדַרְתֵּם, בַּשַּׁבָּת וּבְצִיצִית.

לשון הקודש

מִכְּנִיסִין אוֹתָהּ אֶלָּא בְּדִירָה מְתוּקְנֶת לְכְבוּדָהּ
כְּפִי הָרְאוּי לָהּ, וְעַל זֶה כְּתוּב לַעֲשׂוֹת אֶת
הַשַּׁבָּת. וְכְתוּב לְדַרְתֵּם? לְחַכְּנִים בָּהּ כְּלָה
קְדוּשָׁה לְדִירְתָהּ וְלְהִיּוֹת בְּתוּכָהּ.

בַּשַּׁעָה שְׁקִידֵשׁ הַיּוֹם, וְאִם כְּלָה זֶה בָּאָה וְאֵינָהּ
מוּצָאָה דִּירָה מְתוּקְנֶת וְשִׁלְחָן עָרוּךְ וְנֵר דְּלוּק
- כְּלָה זֶה אוֹמְרַת: אֵין דִּירָה זֶה מִיִּשְׂרָאֵל.

מֵהָאוֹתִיּוֹת מִשְׁמַע - ז'וּ מו"ת, שְׁלַא נָתַן
רְשׁוֹת לְמִשְׁחִית לְחַבֵּל וְזוּ מִפְתָּחוֹ.

בַּשַּׁבָּת שְׁכָתוּב לְדַרְתֵּם, מָה הַטַּעַם? בִּיּוֹן
שְׁקִידֵשׁ הַיּוֹם, דִּירְתֵם שֶׁל יִשְׂרָאֵל צְרִיכָה
לְהִיּוֹת בְּנֵר דְּלוּק וְשִׁלְחָן עָרוּךְ וּמָטָה מוּצַעַת,
וְדִירְתוֹ מְתוּקְנֶת בְּדִירַת חָתָן לְקַבֵּל בּוּ הַפְּלָה.
וּמִי הִיא? הַשַּׁבָּת הִיא כְּלָה, וְלַעוֹלָם אֵין

אָמַר רַבִּי נְהוֹרָאִי, אִסְתַּדְנָא, עַל מָאן דְּנִפְק מִתְרַע
 בֵּיתֵיהּ בְּעִיטוּפָא דְּמִצּוֹת, וְתַפִּילִין בְּרֵאשׁוֹ,
 בְּשַׁעַת דְּנִפִּיק בֵּין תְּרִין תְּרַעִין, אִזְדַּמְנָא שְׂכִינָה
 עֲלֵיהּ. וְתְרִין מְלָאכִין דְּקַיִמִין עֲלֵיהּ, חַד מִיַּמְנָא,
 וְחַד מִשְׂמָאלָא, וְכוּלְהוֹן מְלוּוִין לִיהּ עַד בֵּי כְּנִישְׁתָּא,
 וּמְבָרְכִין לִיהּ. וְחַד מְקַטְרְגָא דְּאִיהוּ קַיִמָא קַמִּי
 פְּתַחֵי דְּבַר נָשׁ אֲזִיל מִבְּתַר־יֵהוּ, וְעַל פְּרַחִיהּ אָתִיב
 וְאָמַר אָמֵן. (עד כאן מההשמטות).

השלמה מההשמטות (סימן ה) ספר הבהיר

מָאִי טַעְמָא אָנּוּ מְטִילִין תְּכֵלֶת בְּצִיצִית, וּמָאִי
 טַעְמָא שְׁלָשִׁים וּשְׁתַּיִם. מָשָׁל לָמָּה הַדָּבָר
 דּוּמָה לְמַלְךְ שְׁהִיָּה לוֹ גֵּן נָאָה וְלוֹ שְׁלָשִׁים וּשְׁתַּיִם
 נְתִיבוֹת וְשֵׁם שׁוֹמֵר עֲלֵיהֶן, וְהוֹדִיעוּ לְבִדּוֹ אוֹתָן
 הַנְּתִיבוֹת. אָמַר לוֹ, שׁוֹמְרִם וְלָךְ בָּהֶם בְּכָל יוֹם, וְכָל
 זְמַן שְׁתַּדְרִיבֶם שָׁלוֹם לָךְ.

לשון הקודש

בְּלָם מְלוּוִים אוֹתוֹ עַד בֵּית הַכְּנֶסֶת וּמְבָרְכִים
 אוֹתוֹ. מְקַטְרְגָא אֶחָד שְׁעוּמַד לְפָנֵי הַפֶּתַח שֶׁל
 הָאָדָם הוֹלֵךְ אַחֲרֵיהֶם, וְעַל פְּרָחוֹ מְשִׁיב
 וְאָמַר אָמֵן: ע"כ מההשמטות.

השלמה מההשמטות סימן ה ספר הבהיר
 מָה הַטַּעַם אָנּוּ מְטִילִים תְּכֵלֶת בְּצִיצִית,
 וּמָה הַטַּעַם שְׁלָשִׁים וּשְׁתַּיִם? מָשָׁל לָמָּה
 הַדָּבָר דּוּמָה? לְמַלְךְ שְׁהִיָּה לוֹ גֵּן נָאָה וְלוֹ
 שְׁלָשִׁים וּשְׁתַּיִם נְתִיבוֹת, וְשֵׁם שׁוֹמֵר עֲלֵיהֶן,

כְּתוּב בִּינִי וּבֵין כְּנֵי יִשְׂרָאֵל. אֵינְן זֶה מִיִּשְׂרָאֵל,
 אֵינְן דִּירְתוֹ לְקַדְשָׁהּ. וְעַל כֵּן צָרִיךְ כָּאֵן קַדְשָׁה
 לְדִירַת יִשְׂרָאֵל, וְעַל זֶה כְּתוּב לְדַרְתָּם –
 בְּשֶׁבֶת וּבְצִיצִית.

אָמַר רַבִּי נְהוֹרָאִי, מַעִיד אָנִי עָלֶי, מִי שְׁיוּצָא
 מִשְׁעַר בֵּיתוֹ בְּעֶטּוּף שֶׁל מִצְוָה וְתַפִּילִין
 בְּרֵאשׁוֹ, בְּשַׁעַת שְׁיוּצָא מִבֵּין שְׁנֵי שְׁעָרִים
 מִזְדַּמְנָת עָלָיו הַשְּׂכִינָה, וּשְׁנֵי מְלָאכִים
 שְׁעוּמָדִים עָלָיו, אֶחָד מִיַּמְנָא וְאֶחָד מִשְׂמָאלוֹ,

מָה עָשָׂה הַשׁוֹמֵר, אָמַר, אִם אֲנִי אֶהְיֶה לְבַדִּי בְּאֶלֶּה
הַנְּתִיבוֹת, אִי אֶפְשֶׁר לְשׁוֹמֵר אֶחָד לְקַיֵּם אֱלוֹ
הַנְּתִיבוֹת. וְעוֹד כִּי יֹאמְרוּ הָעוֹלָם, כִּי לִי הוּא מֶלֶךְ זֶה
וְשׁוֹמֵר זֶה. לָכֵן שָׁם שׁוֹמֵר זֶה, שׁוֹמְרִים אֲחֵרִים עַל
הַנְּתִיבוֹת אֵלֶּה שֶׁהֵן שְׁלֵשִׁים וּשְׁתַּיִם נְתִיבוֹת.

וּכְמֵי טַעֲמָא דְתַכְלֵת אָמַר הַשׁוֹמֵר שְׂמָא יֹאמְרוּ
הַשׁוֹמְרִים, הֲנֵן שְׁלִי הוּא. נָתַן לָהֶם סִימֵן,
רְאוּ הַסִּימֵן לְמֶלֶךְ שֶׁהוּא שְׁלוֹ, שֶׁהֲנֵן הַזֶּה וְאֵלֶּה
הַנְּתִיבוֹת הוּא תַקְנָם, וְאֵינָם שְׁלִי וְהִנֵּה חוֹתְמוֹ.

מִשָּׁל לְמָה הַדְּבָר דּוּמָה לְמֶלֶךְ וּבִתּוֹ שֶׁהָיוּ לָהֶם
עֲבָדִים, בְּקִשּׁוֹ לִילֵךְ מִרְחוֹק, פָּחְדוּ מִן אֵימַת
הַמֶּלֶךְ. נָתַן לָהֶם הַמֶּלֶךְ סִימְנוֹ. פָּחְדוּ מִן הַבַּת וּנְתַנָּה
לָהֶם סִימֵן. אָמְרוּ, מֵעַתָּה בְּשָׁנֵי סִימְנֵי אֱלוֹ (תְּהִלִּים קכ"א)
יִי יִשְׁמְרֵךְ מִכָּל רָע, יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ. (עוֹד ש"ס) וּכְמֵי

לשון הקודש

וּמָה הַטַּעַם שֶׁל הַתְּכַלֵּת? אָמַר הַשׁוֹמֵר: שְׂמָא
יֹאמְרוּ הַשׁוֹמְרִים הֲנֵן שְׁלִי הוּא. נָתַן לָהֶם
סִימֵן וְאָמַר: רְאוּ הַסִּימֵן לְמֶלֶךְ שֶׁהוּא שְׁלוֹ,
שֶׁהֲנֵן הַזֶּה וְאֵלֶּה הַנְּתִיבוֹת הוּא תַקְנָם, וְאֵינָם
שְׁלִי, וְהִנֵּה חוֹתְמוֹ.

מִשָּׁל לְמָה הַדְּבָר דּוּמָה? לְמֶלֶךְ וּבִתּוֹ שֶׁהָיוּ
לָהֶם עֲבָדִים, בְּקִשּׁוֹ לִילֵךְ מִרְחוֹק – פָּחְדוּ מִן
אֵימַת הַמֶּלֶךְ, נָתַן לָהֶם הַמֶּלֶךְ סִימְנוֹ. פָּחְדוּ
מִן הַבַּת, וּנְתַנָּה לָהֶם סִימֵן. אָמְרוּ: מֵעַתָּה

וְהוֹדִיעוּ לְבַדּוֹ אוֹתָן הַנְּתִיבוֹת. אָמַר לוֹ:
שְׂמָרִם וְלָךְ בְּהֵם בְּכָל יוֹם, וּבְכָל זְמַן
שֶׁתִּדְרִיכֶם שְׁלוֹם לָךְ.

מָה עָשָׂה הַשׁוֹמֵר? אָמַר: אִם אֲנִי אֶהְיֶה לְבַדִּי
בְּאֶלֶּה הַנְּתִיבוֹת, אִי אֶפְשֶׁר לְשׁוֹמֵר אֶחָד
לְקַיֵּם אֱלוֹ הַנְּתִיבוֹת, וְעוֹד, כִּי יֹאמְרוּ הָעוֹלָם,
כִּי לִי הוּא מֶלֶךְ זֶה וְשׁוֹמֵר זֶה. לָכֵן שָׁם שׁוֹמֵר
זֶה שׁוֹמְרִים אֲחֵרִים עַל הַנְּתִיבוֹת, אֵלֶּה הֵן
שְׁלֵשִׁים וּשְׁתַּיִם נְתִיבוֹת.

נִיהוּ, אֶרֶץ דִּנְתַצָּבָה מִמְּנָה שָׁמַיִם וְהִיא כִסְאוֹ שֶׁל
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְהִיא אֲבֵן יִקְרָה, וְהִיא יָם
הַחֲכָמָה. וּבְנִגְדָה תִכְלֵת בְּטִלִית צִיצִית.

וְאָמַר רַבִּי מֵאִיר, מַה נִּשְׁתַּנָּה (דְּאָמַר) תִּכְלֵת מִכָּל מִינֵי
צְבָעוֹנִין, מִפְּנֵי שֶׁתִּכְלֵת דּוֹמָה לַיָּם. וְהָיָם
דּוֹמָה לָרְקִיעַ וְהָרְקִיעַ דּוֹמָה לְכִסֵּא הַכְּבוֹד.
שְׁנַאמַר (שְׁמוֹת כ"ד) וַיֵּרְאוּ אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְתַחַת רַגְלָיו
כַּמַּעֲשֵׂה לְבַנֵּת הַסְּפִיר וּבְעֵצָם הַשָּׁמַיִם לְטָהָר וּכְתוּב
כְּמִרְאֵה אֲבֵן סְפִיר דְּמוֹת פֶּסֶא. (ע"כ מֵהַהֲשַׁמְטוֹת). (דף קע"ה ע"ב).

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, פִּמָּה סִהְדֵי עֶבֶד קִדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא לְאַסְתְּרָא בְּהוּ בְּבֵי נִשְׂא, וּכְלָהוּ בְּעֵיטָא
וּבְסִהְדוֹתָא קִיּוּמִין לְקַבְּלִיהָ. קָם בְּצַפְרָא אוֹשֵׁיט רַגְלָיו
לְמִתְהַךְ, סִהְדֵיִיא קִיּוּמִין לְקַבְּלִיהָ, מְכַרְיִזִין וְאָמְרִין, (שְׁמוּאֵל
א ב) רַגְלֵי חֲסִידָיו יִשְׁמֹר וְגו'. (קֹהֶלֶת ד) שְׁמוֹר רַגְלֶךָ כִּי אֲשֶׁר

לְשׁוֹן הַקְדוּשׁ

את אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְתַחַת רַגְלָיו כַּמַּעֲשֵׂה
לְבַנֵּת הַסְּפִיר וּבְעֵצָם הַשָּׁמַיִם לְטָהָר. וּכְתוּב
(יחזקאל א) כְּמִרְאֵה אֲבֵן סְפִיר דְּמוֹת פֶּסֶא:
ע"כ מֵהַהֲשַׁמְטוֹת.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, פִּמָּה עֵדִים עֲשֵׂה הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְהַעֲדֵד בְּהֵם בְּנֵי אָדָם, וּכְלָם בְּעֵצָה
וּבְעֵדוֹת עוֹמְדִים מוּלוֹ. קָם בְּבִקְרָ, מוֹשֵׁיט
רַגְלָיו לְלָכֶת - עֵדִים עוֹמְדִים מוּלוֹ, מְכַרְיִזִים
וְאָמְרִים: (שְׁמוּאֵל א-ב) רַגְלֵי חֲסִידָיו יִשְׁמֹר וְגו'.

בְּשְׁנֵי סִימָנִים אֵלוֹ - (תְּחִלִּים קבא) ה' יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל
רָע, יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ. וְמָה הִיא? אֶרֶץ
שְׁנַחֲצָבָה מִמְּנָה שָׁמַיִם, וְהִיא כִסְאוֹ שֶׁל
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהִיא אֲבֵן יִקְרָה, וְהִיא יָם
הַחֲכָמָה, וּבְנִגְדָה תִכְלֵת בְּטִלִית צִיצִית.

שְׁנַאמַר רַבִּי מֵאִיר, מַה נִּשְׁתַּנָּה (שְׁאָמַר)
תִּכְלֵת מִכָּל מִינֵי צְבָעוֹנִין? מִפְּנֵי שֶׁתִּכְלֵת
דּוֹמָה לַיָּם, וְהָיָם דּוֹמָה לָרְקִיעַ, וְהָרְקִיעַ
דּוֹמָה לְכִסֵּא הַכְּבוֹד, שְׁנַאמַר (שְׁמוֹת כד) וַיֵּרְאוּ

תִּלְךְ. (משלי ד) פִּלְם מִעַגְל רַגְלֶךָ. אֶפְתַּח עֵינָיו
 לְאַסְתַּבְּלָא בְּעֵלְמָא, סְהַדִּיָּא אֲמַרִי, (משלי ד) עֵינֶיךָ לְנִכְח
 יְבִיטֹו. קָם לְמַלְלָא, סְהַדִּיָּא אֲמַרִי (תהלים לד) נִצּוֹר
 לְשׁוֹנְךָ מִרַע וְגו'. אוֹשִׁיט יָדָיו בְּמַלְי עֵלְמָא, סְהַדִּיָּא
 אֲמַרִי (תהלים לד) סוֹר מִרַע וַעֲשֵׂה טוֹב.

אִי צִיִּית לְהוּ, יָאוֹת. וְאִי לָא, בְּתִיב (זכריה ג) וְהִשָּׁטֵן
 עוֹמֵד עַל יְמִינוֹ לְשִׁטְנוֹ. בְּלָהוּ סְהַדִּין עָלֶיהָ
 בְּחֻבּוֹי לְעֵילָא. אִי בְּעֵי בַר נָשׁ לְאַשְׁתַּדְּלָא
 בְּפוֹלְחָנָא דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּלָהוּ סְהַדִּין סְנִיגוֹרִין
 קַמִּיהָ, וְקִיּוּמִין לְאַסְהַדָּא עָלֶיהָ טַבָּאן, בְּשַׁעֲתָא
 דְאַצְטְרִיךְ לִיהָ.

קָם בְּצַפְרָא, מְבַרְךְ בְּמָה בְּרַכָּאן. אָנְחָ תְּפִילִין
 בְּרִישֵׁיהָ בֵּין עֵינָיו. בְּעֵי לְזַקְפָּא רִישֵׁיהָ, חָמִי
 שְׂמָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲחִיד וְרָשִׁים עַל רִישֵׁיהָ.
 וְרִצּוּעִין תְּלִיזִין מִחָאֵי גִיסָא וּמִחָאֵי גִיסָא עַל לְבִיהָ.

לְשׁוֹן הַקּוֹדֵשׁ

עָלִיו בְּחֻטָּאֵיו לְמַעְלָה. אִם רוּצָה הָאִישׁ
 לְהִשְׁתַּדֵּל בְּעַבּוֹדַת הַקּוֹדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא – בְּלָם
 מְעִידִים סְנִיגוֹרָא לְפָנָיו, וְעוֹמְדִים לְהַעֲדֵי עָלָיו
 טוֹבוֹת בְּשַׁעֲהָ שְׁצַרִיךְ לוֹ.

קָם בְּבַקְרָא, מְבַרְךְ בְּמָה בְּרַכּוֹת. מְנִיחַ תְּפִילִין
 בְּרִישׁוֹ בֵּין עֵינָיו – רוּצָה לְהַרְיֵם רִישׁוֹ,
 רוּצָה שֶׁם הַקּוֹדֵשׁ הַעֲלִיזִין אַחֲזוֹ וְרָשׁוּם עַל
 רִישׁוֹ. וְרִצּוּעוֹת תְּלוּיוֹת לוֹ מִצַּד זֶה וּמִצַּד

שְׂמֵר רַגְלֶךָ בְּאֲשֶׁר תִּלְךְ. (משלי ד) פִּלְם
 מִעַגְל רַגְלֶךָ. פּוֹתַח עֵינָיו לְהִסְתַּבְּל בְּעוֹלָם –
 הַעֲדִים אוֹמְרִים: (שם) עֵינֶיךָ לְנִכְח יְבִיטֹו. קָם
 לְדַבֵּר – הַעֲדִים אוֹמְרִים: (תהלים לד) נִצּוֹר לְשׁוֹנְךָ
 מִרַע וְגו'. מוֹשִׁיט יָדָיו בְּדַבְרֵי הָעוֹלָם – הַעֲדִים
 אוֹמְרִים: (שם) סוֹר מִרַע וַעֲשֵׂה טוֹב.

אִם מְצִיִּית לָהֶם – יָפָה, וְאִם לָא – בְּתוֹב (זכריה
 ג) וְהִשָּׁטֵן עוֹמֵד עַל יְמִינוֹ לְשִׁטְנוֹ. בְּלָם מְעִידִים